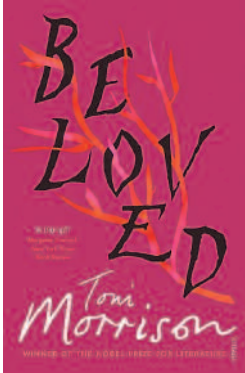

'The Bluest Eye' ಎನ್ನುವ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಟೈಮ್ಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ವಿಮರ್ಶೆ ಓದಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದು ಹಾಲ್ಸ್. ಅವನಿಗೆ ಯಾರೋ ನಾನು ಲೇಖಕಿ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಅವನು ನೀವು ಬರೆದದ್ದನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆ. 1968-69ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮಂದಿ ಕಪುಲೇಖಕರು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಪುಜನರ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕುರಿತು ಆಸಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಕೂಡ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದುಕೊಂಡ. ಅವನ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಸುಳ್ಳಾಯಿತು. ರಿಷ್ತ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ. ಭಾನುವಾರದ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಟೈಮ್ಸ್‌ನ ಪುಸ್ತಕ ವಿಮರ್ಶೆ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಕುರಿತು ಕೆಟ್ಟ ವಿಮರ್ಶೆ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ದೈನಿಕದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು.

- ◆ ಆಗಲೇ ಬರೆಯಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಸುಡಿಗಳ ಅಗತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು?

ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ಬರಬೇಕಿತ್ತು. ಪುಸ್ತಕ ಪೂರ್ಣವಾಗುವವರೆಗೂ ಯಾವುದೇ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಒಪ್ಪಂದ ಅಂದರ್ಥ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರೋ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸಲೇಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒತ್ತಡವಿರುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಬರೆಯಬೇಕೆನಿಸಿದರೆ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಬೇಕೆನಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವರ್ಷಾಂತರಗಳಿಂದಲೂ ಲೇಖಕರು ಬರವಣಿಗೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕುರಿತು ಕಟ್ಟಿರುವ ಭ್ರಮೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿರುತ್ತಿರಿ. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ಎನ್ನುವಂತಹ ಭ್ರಮೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಅಂತಹ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಲೇಖಕ/ಕಿಯರು ಬರೆದ ಕೆಲವು ಕತೆಗಳು ಅವರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರು ಬರೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೇವಲ ಕತೆಯ ವಸ್ತು, ನಿರೂಪಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ಅದು ಅವರ ಅನನ್ಯತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು.

- ◆ ಬಿಳಿಯರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದಡಿಯಲ್ಲಿ ಕರಿಯ ಲೇಖಕರು ಹೇಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ?

ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಅದನ್ನು ಅದುಮಿಡುವ ಇಲ್ಲವೇ ಬಚ್ಚಿಡುವ ಬದಲು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುವ ಮೂಲಕ, ಹಂಗಿಸಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಜನಾಂಗೀಯತೆಯ ಕವಚವನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಾನು 'Recitatif' ಎನ್ನುವ ಕತೆ ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನಾಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಬಿಳಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ಕರಿಹುಡುಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಓದುಗರಿಗೆ ಯಾರು ಬಿಳಿಯಳು ಯಾರು ಕರಿಯಳು ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ವರ್ಗೀಯ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇನೆ ಹೊರತು ಜನಾಂಗೀಯ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನಲ್ಲ.

- ◆ ಓದುಗರನ್ನು ಗೊಂದಲಗೊಳಿಸಲು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಿರಾ?

ಹೌದು. ಜೊತೆಗೆ, ಅದು ಅವರನ್ನು ಚಿಂತನೆಗೆ ಹಚ್ಚುತ್ತದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಬಳಸಲು ಲೇಖಕ/ಕಿಯರಿಗೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕರಿಹಂಗು ಅಂದಾಕ್ಷಣ ಏನು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ